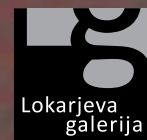

Ž
a
r
r
k
o
v
r
e
z
e
c

Žarko Vrezec

Dnevnik 2010/2020 - pregled

5. – 27. junij 2020

Dnevniški zapisi: nagovori v prepletu linij, barv, nanosov, prostora in svetlob

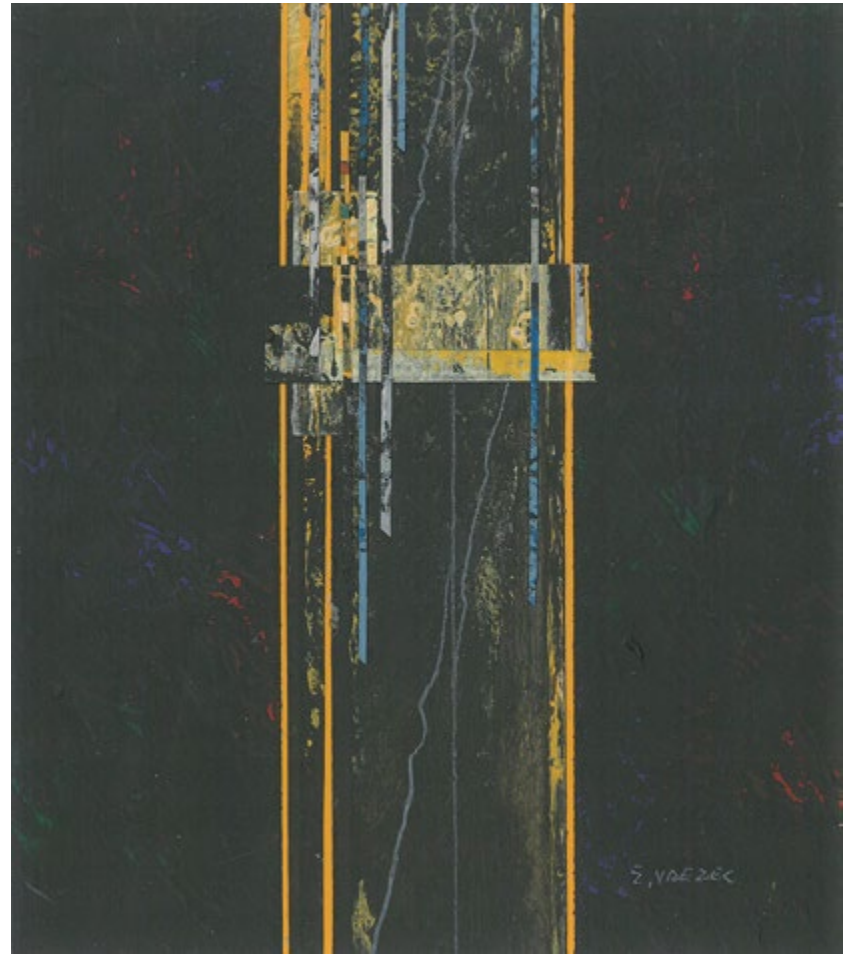
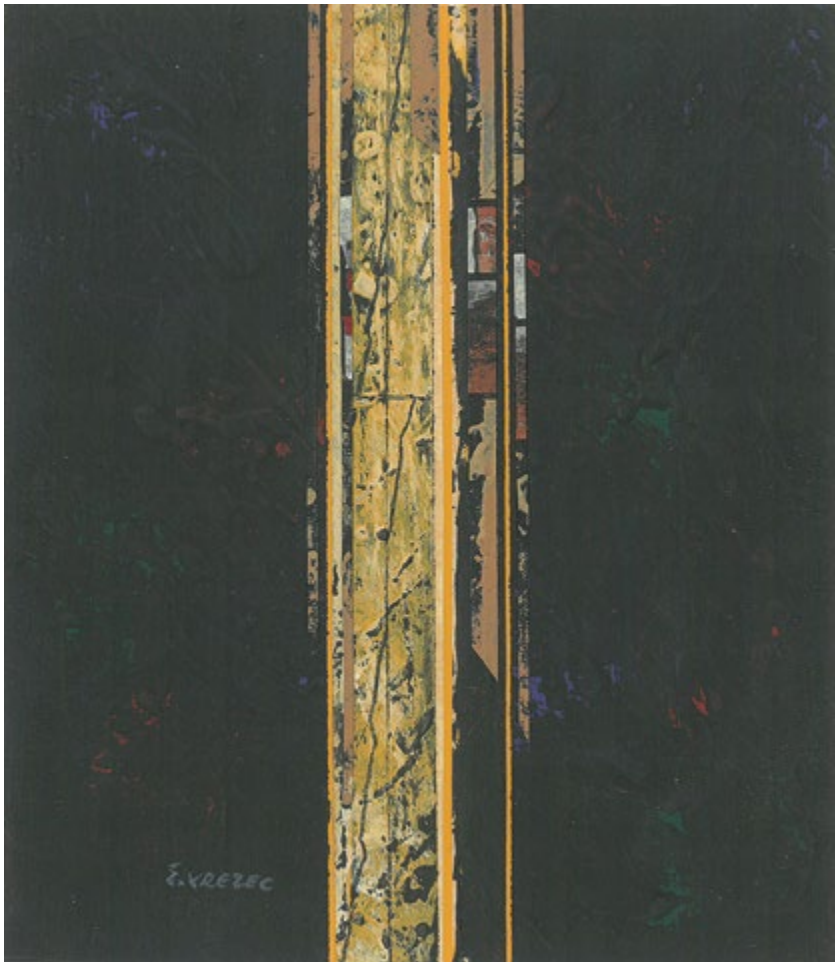
Čeprav nas Žarko Vrezec, izjemen umetnik in teoretik, že več kot štiri desetletja nagovarja tako z risbami, grafikami, skulpturami, ilustracijami, scenografijo kot tudi oblikovanjem, je vendarle slikarski opus tisti, ki razgrinja vso širino njegovega likovnega razmišljanja in zavedanja ter izpostavi njegovo prepričanje, da slikarski nagovor »ni nikoli enoznačen«, da je »njegova sporočilnost vselej večplastna in večpomenska«, da je slikovna površina »zavezujoči prostor historičnega spomina in civilizacijske izkušnje, v intimni sferi dožemanja pa ekskluzivno imaginativno polje, namenjeno usodni intervenciji slikarjeve roke, katere sledi tako smiselno naznanjajo avtorjevo prezenco v prostoru in času, znova in znova išoč neizhrojene, skrivnostne poti našega življenja in nehanja.« Ta slikarski opus zajema tudi slikarska dela majhnih formatov, ki že vrsto let vsakodnevno nastajajo kot dnevniški zapisi v akrilu na papirju. Za tokratno in prvič tako obsežno predstavitev dvesto sedemdesetih del je slikar iz izjemnega opusa več tisoč del izbral dela iz zadnjega desetletnega obdobja.

Žarko Vrezec je slikar v najplemenitejšem pomenu te besede in se, razen v prvih ustvarjalnih letih, ko so se njegova iskanja osredotočala na figuro kot temeljno nosilko njegove likovne izpovedi, vsa kasnejša desetletja posveča abstraktni sliki in možnostim, ki jih ob nenehnem raziskovanju, analiziranju in sintetiziranju abstraktnega likovnega izražanja ponujajo osnovni slikarski izrazni elementi barva, prostor, kompozicija, črta in svetloba, preinterpretirani in podoživeti skozi lastno slikarsko optiko in lastnimi ustvarjalnimi hotenji. Z več vsebinskimi in formalnimi premenami, ki so se izkristalizirali v več ciklov, od najbolj odmevnih kot so: cikel *Prostor slike* v začetku osemdesetih, *Brez naslova* v devetdesetih, cikel *Relikvije* konec prejšnjega stoletja in cikel *Slovo*, ki je nastajal skoraj celotno prvo desetletje sedanjega stoletja, do del iz cikla *Dnevnik*, ki se mu posveča v drugem desetletju in združuje ter zaokroža temeljna umetniška in likovna prepričanja.

Dela, ki so razstavljena v Lokarjevi galeriji ne nosijo ne naslovov in ne letnic, saj nas želijo nagovoriti s svojo slikovno površino, premišljeno stvano kot subtilno, poglobljeno in intimno igro barv, linij, nanosov, prostora in svetlobe, v tehniki akrila in včasih tudi barvnega svinčnika, kjer se sprostita tako slikarjeva domišljija kot občutek za disciplinirano podoživljanje abstraktnega videnja. To je bilo v preteklosti velikokrat ujeto v kvadratno ploskev z izpraznjenim središčem in močnim podudarkom modernistične mreže – kasneje izčiščene tudi v osnovni prostorski križ in odprte spontanosti nanosom in vrezovanjem ter perforiranjem –, ki se skozi leta vse bolj levi v vertikalno ploskev in kompozicijo z vitkimi strukturami, s pridihom domišljij in poetičnih reminiscenc, ki so koreninile v preteklosti in živijo vse do danes, ko oplemenitene z nanosi in plastmi izrezov iz starejših del vse bolj izražajo tudi občutenja tretje dimenzije in haptičnosti v čistem prelitju barv, linij in svetlob. Ta dela manjših dimenzij

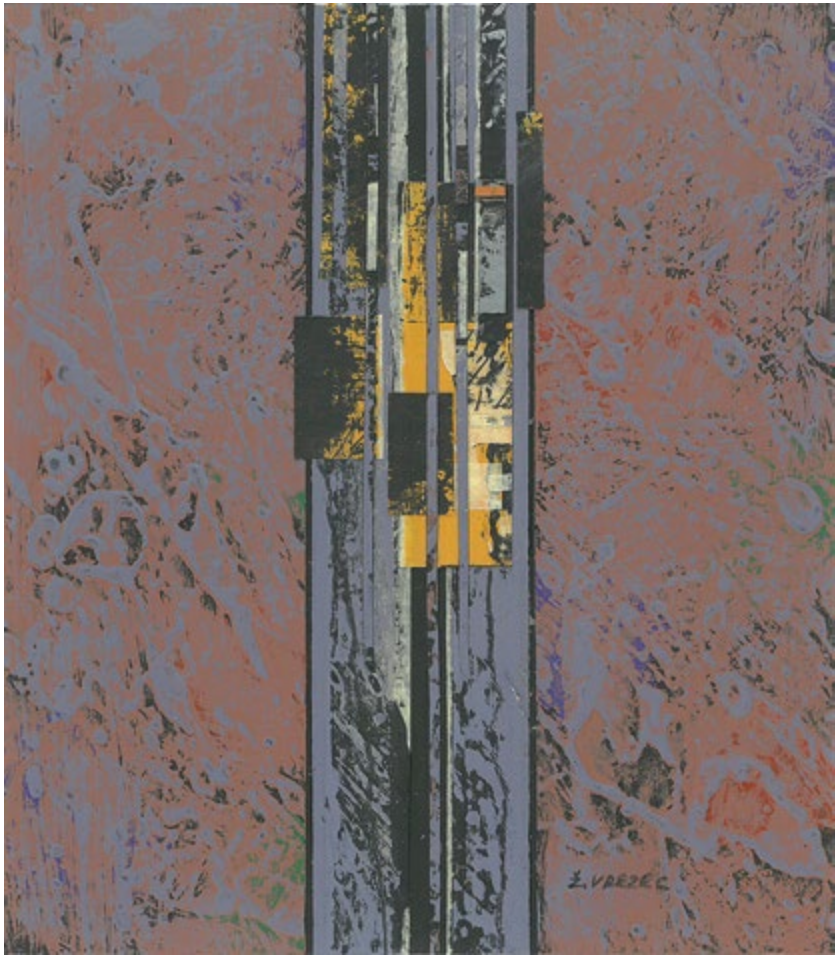
so slikarjevi dnevniški likovni zapisi, ki v sebi nosijo celovito izpoved trenutnega razpoloženskega in čustvenega stanja na način, ki ni nič drugačen kot na veliko večjem nosilcu, saj gre za skoncentriran prenos njegovega notranjega videnja likovne, slikarske stvaritve z mislijo na geometrijsko ravnotežje, harmonijo ožjih ali širših linearnih vertikal, na premišljen in ujemajoč se kolorit in gestualni akcent, na odzivno sestavljanje in razstavljanje pravilnih oblik, na ujemajočo se teksturo. Čeprav je slikovna površina majhna, jo slikar občuti v vsej monumentalnosti: zato decentno izbira barvne tone in mavrico odtenkov ter prelivanj, išče vtis globine s slojevito tehniko slikanja in kolažiranjem, tudi s fragmenti starejših del, išče mehko in zaželen ritem. Pravzaprav išče dialog, ki nagovori tako z vrhunsko metejsko izdelavo kot s polnostjo izvirne in prepoznavne slikarjeve poetike. In nam tako posreduje videnje slikarstva, ki ga dojemamo kot »nenehno samospraševanje o bistvenih postavkah našega bivanja«.

Nelida Nemec

Reprodukcije:

Dnevnik, 2010/2020, akril, barvni svinčnik, papir, 16 x 14 cm

Žarko Vrezec

Rodil se je 1950 v Ljubljani. Po končani Šoli za oblikovanje v Ljubljani (1965–1969) je študiral na Akademiji za likovno umetnost v Ljubljani (1970–1974).

Razstavljal je na 140 samostojnih razstavah in na več kot 500 skupinskih razstavah, na razstavah slovenske umetnosti in na mednarodnih razstavah doma in na tujem: v Sloveniji, Italiji, Avstriji, Madžarski, Hrvaški, Bosni in Hercegovini, Srbiji, Črni gori, Makedoniji, Romuniji, Bolgariji, Grčiji, Španiji, Franciji, Veliki Britaniji, Belgiji, Liechtensteinu, Švici, Nemčiji, Poljski, Češki, Danski, Litvi, Švedski, Turčiji, Izraelu, Združenih arabskih emiratih, Egiptu, Kanadi, ZDA, Kubi in Panami.

Prejel je 33 domačih in mednarodnih nagrad za slikarstvo.

DLUSP
Lokarjeva galerija
Prešernova 15
5270 Ajdovščina

*Program Lokarjeve galerije
omogoča Občina Ajdovščina*

